

Դանիելի Գիրքը — Հարյուր երեսունչորսերորդը

Մարգարեական բացահայտումը. 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ից մինչև Միացյալ Նահանգներում մոտավորապես Կիրակնօրյա օրերը

Jeff Pippenger

2024-03-13

2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ից մինչև Միացյալ Նահանգներում շուտով գալու կիրակնօրյա օրերը՝ հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակը այն մարգարեական ժամանակաշրջանն է, որի ընթացքում Աստծո Խոսքի ամեն մի տեսիլք կատարվում է վերջին օրերում:

Ուստի նրանց ասա՛. «Այսպես է ասում Տեր Աստվածը. Ես կդադարեցնեմ այս առակը, և այլևս այն Իսրայելում առակով չեն գործածի». այլ ասա՛ նրանց. «Մոտ են օրերը և ամեն տեսիլքի կատարումը»: Եզեկիել 12:23:

Այդ գծում երրորդ հրեշտակը դարձյալ գալիս է, և այդպիսով այն ներկայացված է երրորդ հրեշտակի գալուստով 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին՝ մինչև 1863 թվականի ապստամբությունը: 1863 թվականի ապստամբությունը ներկայացված էր հին Իսրայելի առաջին ապստամբությամբ Կադեսում, և, հետևաբար, ներկայացված է ամբողջ պատմությամբ՝ Կարմիր ծովի անցումից մինչև Կադեսի առաջին ապստամբությունը: Կադեսի առաջին ապստամբությունը նախակերպարեց Կադեսի երկրորդ ապստամբությունը, և այսպես Ահարոնի մահից մինչև Կադեսի երկրորդ ապստամբությունը ձգվող գիծը կրկնվում է կնքման գծում:

Սա կրկնվում է միլլերականների պատմության մեջ՝ 1840-ից մինչև 1844 թվականը, ինչը նախապատկերված էր Քրիստոսի մկրտությունից մինչև խաչը, և որը նաև ներկայացնում էր խաչից մինչև Ստեփանոսի քարկոծումը ընկած պատմությունը: Տող առ տող՝ հին մարգարեներից յուրաքանչյուրը ժամանակի այս ժամանակաշրջանի մասին ավելի շատ է խոսել, քան այն օրերի մասին, որոնց մեջ իրենք ապրում էին:

«Հին մարգարեներից յուրաքանչյուրն ավելի քիչ էր խոսում իր ժամանակի համար, քան մերի, այնպես որ նրանց մարգարեությունը ուժի մեջ է մեզ համար: «Այժմ այս բոլոր բաները նրանց պատահեցին որպես օրինակներ, և գրվեցին մեր խրատության համար, որոնց վրա հասել են աշխարհի վախճանները»: 1 Կորնթացիս 10:11: «Ոչ թե իրենց, այլ մեզ էին ծառայում այն բաներով, որոնք այժմ ձեզ հայտնված են նրանց միջոցով, ովքեր ձեզ ավետարանը քարոզեցին երկնքից ուղարկված Սուրբ Հոգով, որոնց մեջ հրեշտակները ցանկանում են նայել»: 1 Պետրոս 1:12: ...»

«Աստվածաշունչը իր գանձերը կուտակել և միաբանորեն կապել է այս վերջին սերնդի համար: Հին Կտակարանի պատմության բոլոր մեծ իրադարձություններն ու հանդիսավոր գործողությունները կրկնվել են և կրկնվում են եկեղեցում այս վերջին օրերին»: Selected Messages, գիրք 3, 338, 339:

«Վերջին սերունդը» Պետրոսի ընտրյալ սերունդն է, այսինքն՝ հարյուր քառասունչորս հազարը, և նրանք ընտրվում են 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ից մինչև շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքը, երբ այնուհետև բարձրացվում են որպես դրոշ: «Ամենը», ոչ թե մի քանիսը, այլ «Աստծո Խոսքի բոլոր մեծ իրադարձությունները և հանդիսավոր գործարքները», «կրկնվում են» «եկեղեցու» «վերջին օրերի» «վերջին սերնդում»: Կնքման գծում Աստվածաշնչի բոլոր գրքերը հանդիպում և ավարտվում են:

«Հայտնության մեջ Աստվածաշնչի բոլոր գրքերը հանդիպում և ավարտվում են: Այստեղ է Դանիելի գրքի լրացումը: Մեկը մարգարեություն է, մյուսը՝ հայտնություն: Այն գիրքը, որ կնքված էր, ոչ թե Հայտնությունն էր, այլ Դանիելի մարգարեության այն մասը, որ վերաբերում էր վերջին օրերին: Հրեշտակը պատվիրեց. «Բայց դու, ո՛վ Դանիել, փակիր այս խոսքերը և կնքի՛ր գիրքը մինչև վախճանի ժամանակը»: Դանիել 12:4»: Գործք Առաքելոց, 585.

«Դանիելի մարգարեության վերջին օրերին վերաբերող մասը», որ ապակնքվեց, այն տեսիլքներն են, որ Դանիելին տրվեցին Սենաարի երկու մեծ գետերի՝ Ուլայի և Հիդդեկելի մոտ: Այդ տեսիլքները ներկայացնում են Դանիելի ութերորդ գլխի տասներեքերորդ և տասնչորսերորդ համարները, և տասնմեկերորդ գլխի քառասունից մինչև քառասունհինգերորդ համարները: Հարյուր քառասունչորս հազարների կնքման ժամանակը այն պատմությունն է, երբ Քրիստոսը, որպես երկնային Քահանայապետ, հավիտենապես կնքում է վերջին սերնդի ընտրյալներին աստվածային և մարդկային բաղադրությամբ հարաբերության մեջ: Դանիելի տասնմեկերորդ գլխի քառասուներորդ համարը նույնացնում է վիշապի, գազանի և սուտ մարգարեի փոխհարաբերությունը, որոնք այժմ միասին աշխարհը տանում են դեպի Արմագեդոն, ինչպես ներկայացված է երկրային գազանի վրա եղած Հանրապետականության եղջյուրի պատմությամբ, որը իշխում է որպես Աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորություն՝ քառասուներորդ համարի պատմության ընթացքում: Քառասուներորդ համարը նաև նույնացնում է իմաստունների և անմիտների բաժանումը, որը բնորոշում է Բողոքականության եղջյուրի պատմությունը նույն այդ ժամանակահատվածում՝ սկսած 1798 թվականից մինչև շուտով գալու Կիրակնօրյա օրենքը:

«Աստվածաշնչի բոլոր գրքերը» «հանդիպում և ավարտվում են» Հայտնության գրքում, և երբ դրանք հանդիպում են, Հայտնության գիրքը «լրացնում է» Դանիելի գիրքը, իսկ «լրացնել» բառը նշանակում է հասցնել կատարելության: Հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակ, ինչպես ներկայացված է Հայտնության գրքում, Դանիելի այն մարգարեությունները, որոնք վերջին օրերում բացվեցին, հասցվում են կատարելության, երբ դրանք տող առ տող միացվում են այն պատմական գծի վրա, որ ներկայացված է Հայտնության տասներեքերորդ գլխում, որը սկսվում է առաջինից մինչև երրորդ համարների ձայնով և ավարտվում է չորրորդ համարի երկրորդ ձայնով:

Դանիելի գրքում Հիդդեկել գետով ներկայացված մարգարեական տեսիլքի կատարելությունը ներկայացնում է Աստծո ժողովրդի թշնամիների արտաքին տեսիլքի կատարելությունը, որոնք ոտնակոխ են անում սրբարանը և զորքը: Դանիելի գրքում Ուլայ գետով ներկայացված մարգարեական տեսիլքի կատարելությունը ներկայացնում

է Քրիստոսի ներքին տեսիլքի կատարելությունը, երբ Նա հայտնվում է Իր ժողովրդի մեջ, երբ ավարտական ընտրյալ սերնդի վրա իրականացնում է աստվածությունը մարդկության հետ միացնելու ուխտի խոստումը:

Կնքման այն պատմությունը, որը կենտրոնանում է երկրի գազանի հանրապետական եղջյուրի վրա, սկսվում է նրանից, որ երկրի գազանը 2001 թվականին արտաբերում է «Patriot Act»-ը, և ավարտվում է այն խոսմամբ, որը ներկայացված էր 1798 թվականի «Alien and Sedition Acts»-ով, որոնք Հայտնության տասներեքերորդ գլխում ներկայացված են որպես երկրի գազանի՝ վիշապի պես խոսելը: 1798 թվականի «Alien and Sedition Acts»-ը ներկայացնում են մի գծի ավարտը, որը սկսվել էր 1776 թվականին Անկախության հռչակագրի արտաբերումով: Այդ մարգարեական պատմության ժամանակահատվածի մեջտեղում երկրի գազանը 1789 թվականին ուժի մեջ բերեց Սահմանադրությունը:

1776 թվականի խոսելը համընկնում է Patriot Act-ի խոսելու հետ, իսկ Alien and Sedition Acts-ը ներկայացնում են Միացյալ Նահանգներում շուտով գալու կիրականորյա օրենքը: Այդ պատմության մեջտեղում պետք է լինի մեկ այլ խոսել, որը համընկնում է 1789 թվականի հետ: Հայտնություն տասներեքերորդ գլխի առաջինից մինչև երրորդ համարների առաջին ձայնը հստակորեն նույնացվում է որպես եկող այն ժամանակ, երբ Նյու Յորք քաղաքի մեծ շենքերը վայր գցվեցին: Չորրորդ համարի երկրորդ ձայնը նույնպես հստակորեն նույնացվում է որպես շուտով գալու կիրականորյա օրենքը: Այդ երկու ձայներն էլ աստվածային ձայներ են, որովհետև երկուսն էլ այն հրեշտակի ձայնն են, որը պետք է լուսավորի երկիրը Իր փառքով, և որին Քույր Ուայթը նույնացնում է որպես Հայտնություն տասնչորսերորդ գլխի առաջին հրեշտակը: Հիսուսը առաջին հրեշտակն էր, և Նա միշտ որևէ բանի վախճանը պատկերում է նրա սկզբով, ուստի Նա նաև երրորդ հրեշտակն է, որը այն հրեշտակն է, որ լուսավորում է երկիրը Իր փառքով:

Առաջին հրեշտակը նաև պատկերված է Հայտնության տասներորդ գլխում՝ իջնելով 1840 թվականի օգոստոսի 11-ին, այսպիսով նախատիպելով հրեշտակի իջնելը 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին: Քույր Ուայթը ուղղակիորեն ասում է, որ այն հրեշտակը, որ իջավ տասներորդ գլխում, «ոչ պակաս անձ էր, քան Հիսուս Քրիստոսը»: Հայտնության տասներեքերորդ գլխի առաջին և երկրորդ ձայները Քրիստոսի ձայնն են: Այդ պատմությունը նախատիպված է 1776, 1789 և 1798 թվականներով, երբ երկրի գազանը երեք անգամ խոսեց: Քրիստոսի ձայնը, որ խոսում է Հայտնության տասներեքերորդ գլխի երկու ձայների միջև, այն է, երբ Նա խոսում է Հայտնության տասնմեկերորդ գլխում:

Եվ երեք ու կես օր հետո Աստծուց եկող կյանքի Հոգին մտավ նրանց մեջ, և նրանք կանգնեցին իրենց ոտքերի վրա. և մեծ վախ ընկավ նրանց տեսնողների վրա: Եվ նրանք երկնքից մի մեծ ձայն լսեցին, որ ասում էր նրանց. «Ելե՛ք այստեղ»: Եվ նրանք ամպի մեջ վեր բարձրացան դեպի երկինք, և նրանց թշնամիները տեսան նրանց: Հայտնություն 11:11, 12:

2023 թվականի հուլիսին երկնքից մի ձայնը (Քրիստոսի ձայնը) սկսեց վեր բարձրացնել այն երկու վկաներին, որոնք անաստված վիշապի կողմից՝ անդունդից ելած, սպանվել էին փողոցներում: Այդ պահին Ամերիկայի Միացյալ Նահանգների Սահմանադրության հետ կապված հարցերը դարձան մարգարեական թեմա, որովհետև հաջորդ ձայնի ժամանակ, որը ներկայացված է 1798 թվով, Սահմանադրությունը լիովին կտապալվի: 1776, 1789 և 1798 թվականների երեք ուղենիշներից յուրաքանչյուրն իր համընկնումն ունի երեք աստվածային ձայների հետ, որոնք նշված են որպես 2001 թվականի սեպտեմբերի 11, 2023 թվականի հուլիս, և շուտով գալու կիրակնօրյա օրենքը:

Այդ երեք քայլերը համընկնում են երրորդ վայի երեք քայլերի հետ, որոնք ներկայացված են 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ով, 2023 թվականի հոկտեմբերի 7-ով և շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքով, երբ յոթերորդ փողը, որը երրորդ վայն է, հանկարծակի վրա է հասնում «մեծ երկրաշարժի» ժամին: 2023 թվականին սկսվեց երկրի գազանի երկու եղջյուրների երկուսի անցումը, ինչպես ներկայացված է Նաբուգոդոնոսորի գաղտնի պատկերի երազով: Երկրորդ գլխում Նաբուգոդոնոսորի երազը մի գաղտնիք էր, որը միայն Աստված կարող էր հայտնել, և Նա այն հայտնեց նրանց, ովքեր անցել էին առաջին փորձությունը, որ ներկայացված է Դանիելի առաջին գլխում:

Դանիելը և առաջին գլխում հիշատակված երեք արժանավորները, որոնք անցան առաջին փորձությունը, նրանք էին, որ ընտրեցին ուտել երկնային կերակուրը և մերժել Բաբելոնի սննդակարգը: Նրանք են նաև նրանք, որոնց Հովհաննեսը ներկայացնում է Հայտնության տասներորդ գլխում, որոնք վերցնում են փոքրիկ գիրքը հրեշտակի ձեռքից, որը ոչ այլ ոք է, քան Հիսուս Քրիստոսը, և ուտում են նրա մեջ պարունակված պատգամը: Նրանք են նաև նրանք, որոնց մասին խոսվում է Հովհաննեսի վեցերորդ գլխում, որոնք ընտրեցին ուտել երկնային մանանայի մարմինը և խմել նրա արյունը, ինչը մյուս խավը մերժեց, և ապա երես դարձավ Քրիստոսից ու այլևս երբեք Նրա հետ չքայլեց, վեցերորդ գլխի ՎԵՅԵՍՈՒՆՎԵՅԵՐՈՐԴ համարում:

Այդ շղթայում Քրիստոսը ուսուցանում էր Գալիլիայում, ինչը նշանակում է «ծխնի» կամ «շրջադարձային կետ»: Այնտեղ Նա ներկայացրեց երկնային մանանայի պատգամը, որը Նրա աշակերտները պետք է ուտեին, ճիշտ ինչպես Հովհաննեսը կերավ Հայտնության տասներորդ գլխում, ինչպես Եզեկիելը կերավ երրորդ գլխում, և Երեմիան՝ տասնհինգերորդ գլխում: Այն պատմությունը, որ Հովհաննեսով ներկայացված է Հայտնության տասներորդ գլխում, երբ նա կերավ փոքրիկ գիրքը, ներկայացնում էր Միլլերիտների պատմությունը 1840-ից մինչև 1844 թվականը, սակայն այն առավել անմիջականորեն ներկայացնում էր հարյուր քառասունչորս հազարների կնքման ժամանակաշրջանը, քան Միլլերիտների պատմությունը: Մա ակնհայտ է այդ գլխում այն ցուցումներից, որ տրվեցին Հովհաննեսին, երբ նրան ասվեց ուտել փոքրիկ գիրքը:

Եվ ես գնացի հրեշտակի մոտ և ասացի նրան. Տո՛ւր ինձ այդ փոքրիկ գիրքը: Եվ նա ասաց ինձ. Վերցրո՛ւ այն և կե՛ր այն. և այն քո որովայնը դառն կդարձնի, բայց քո բերանում մեղրի պես քաղցր կլինի: Հայտնություն 10:9.

Այդ համարում Հովհաննեսին, նախքան փոքր գրքույկը վերցնելն ու ուտելը, նախապես ասվեց, թե ինչպիսի փորձառություն էր առաջանալու իր կերած պատգամից: Միլլերիտները նախապես չէին հասկանում դառնաբաղցր փորձառությունները՝ նախքան իրենց մարգարեական պատմության գծի մեջ Հովհաննեսի խորհրդանշության պատմական կատարմանը հասնելը: Սակայն հարյուր քառասունչորս հազարը նախապես տեղեկացվել են, և նրանցից պահանջվում է իմանալ: Երբ Հովհաննեսը պատկերում է թե՛ առաջին հրեշտակի շարժման պատմությունը, թե՛ երրորդ հրեշտակի պատմությունը, պատգամը առաջ է բերում երկրպագուների երկու դաս, և ապա ավարտվում է դառը հիասթափությամբ: Երբ Երեմիան կերավ փոքր գրքույկը, ապա նա հրաժարվեց միանալու «ծաղրողների ժողովին»:

Ես ծաղրողների ժողովում չնստեցի և չուրախացա. ես մենակ նստեցի քո ձեռքի պատճառով, որովհետև դու ինձ լցրեցիր բարկությամբ: Երեմիա 15:17.

Երբ Եզեկիելը կերավ փոքրիկ գիրքը, նրան ասվեց պատգամը հղել Իսրայելի տան ապստամբներին, որոնք չէին լսելու:

Ավելին ինձ ասաց. «Մարդու՝ որդի, կե՛ր այն, ինչ գտնում ես. կե՛ր այս մագաղաթը և գնա՛, խոսի՛ր Իսրայելի տան հետ: ... Բայց Իսրայելի տունը քեզ չի լսի, որովհետև Ինձ չեն լսում. քանզի Իսրայելի ամբողջ տունը անամոթ է և կարծրասիրտ»: Եզեկիել 3:1,7.

Երբ Քրիստոսը Իր երկնային հացը, այսինքն՝ Իր մարմինն ու Իր արյունը, առաջարկեց Գալիլեայում գտնվող Իր հայրենական եկեղեցուն, այն դասը, որ ետ դարձավ, այլևս երբեք Նրա հետ չքայլեց, և այն փաստը, որ սա տեղի ունեցավ ՎԵՑԵՐՈՐԴ գլխում, ՎԵՑՈՒՆՎԵՑԵՐՈՐԴ համարում, ցույց է տալիս, որ ուտելը երեքաստիճան փորձության գործընթացի առաջին փուլն է, որը սկսվում է հրեշտակի իջմամբ: Երկրորդ փորձությունն այն է, որտեղ երկու դասերը բացահայտվում են՝ լինի դա Եզեկիելի հակադրությունը Իսրայելի կարծրասիրտ տան հետ, կամ Ադվենտիզմի թե՛ սկզբի և թե՛ վախճանի իմաստուն և հիմար կույսերը, կամ Երեմիան՝ ծաղրողների ժողովի հակադրությամբ, կամ էլ Դանիելը և երեք արժանավորները՝ ի հակադրություն Բաբելոնի իմաստունների՝ Դանիելի երկրորդ գլխում:

Հովհաննեսի վեցերորդ գլխի գծում Գալիլիա հասնելը 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ն է: Մարմինը ուտելու և արյունը խմելու պատգամը այն պատմությունն է, որ ի վերջո տանում է դեպի շուտով եկելիք կիրակնօրյա օրենքը: «Դու այն ես, ինչ որ ուտում ես», ինչպես ներկայացված է Դանիելում և առաջին գլխի երեք արժանավորներում, և Հովհաննեսի վեցերորդ գլխում նրանք, ովքեր ընտրեցին ուտել Քրիստոսի մարմինը և խմել Նրա արյունը, դարձան այն բանի պատկերը, ինչ որ կերան: Նրանք դարձան Քրիստոսի պատկերը, մինչդեռ այն մյուս դասակարգը, որ ետ դարձավ և այլևս Քրիստոսի հետ չէր գնում, դրսևորեց գազանի պատկերը: Մի դասակարգը Արարչի պատկերն էր, մյուսը՝ արաբածի պատկերը: Հովհաննեսի վեցերորդ գլուխը «Գալիլիա» անվան իմաստը հավելում է 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, որովհետև դրա իմաստը «ծխնի» է, այսպիսով նշելով աշակերտների համար շրջադարձային կետը:

Նրանք պիտի դարձի՞ն դեպի երկնային սննդակարգը, թե՞ դեպի Բաբելոնի սննդակարգը: Մարգարեական շրջադարձային կետերում է, որ Քրիստոսը դրսևորում է լույսը հաջորդող ժամանակահատվածի համար, ինչպես ներկայացված է 2001 թվականին Նրա իջնելով, երբ երկիրը լուսավորվեց Նրա փառքով:

«Անցյալի պատմությունից պետք է դասեր քաղել, և դրանց վրա ուշադրություն է հրավիրվում, որպեսզի բոլորն հասկանան, որ Աստված այժմ գործում է նույն ուղեգծերով, որոնցով միշտ էլ գործել է: Նրա ձեռքը տեսանելի է Իր գործում և ազգերի մեջ այժմ էլ՝ ճիշտ այնպես, ինչպես եղել է այն ժամանակվանից ի վեր, երբ ավետարանը առաջին անգամ հոչակվեց Ադամին Եդեմում:»

«Կան ժամանակահատվածներ, որոնք շրջադարձային կետեր են ազգերի և եկեղեցու պատմության մեջ: Աստծո նախախնամությամբ, երբ վրա են հասնում այս տարբեր ճգնաժամերը, տրվում է այդ ժամանակի համար լույսը: Եթե այն ընդունվում է, լինում է հոգևոր առաջընթաց, իսկ եթե մերժվում է, հետևում են հոգևոր անկումը և կործանումը: Տերը Իր խոսքի մեջ բացահայտել է ավետարանի առաջամարտիկ գործը, ինչպես այն կատարվել է անցյալում և կատարվելու է ապագայում՝ մինչև իսկ եզրափակիչ պայքարը, երբ սատանայական ուժերը պիտի կատարեն իրենց վերջին զարմանահրաշ շարժումը»: Bible Echo, August 26, 1895.

Աստված միշտ գործում է անցյալի պատմության նույն գծերով, և Նա երբեք չի փոխվում: Կան «շրջադարձային կետեր» (Գալիլեա), որոնք «ճգնաժամեր» են, և այդ «շրջադարձային կետերում» «տվյալ ժամանակի համար լույսն է տրվում»: Մեկ հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակաշրջանի լույսը տրվեց այն ճգնաժամում, որը սկսվեց 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին: Եթե այդ լույսը «ընդունվում է, տեղի է ունենում հոգևոր առաջընթաց. եթե այն մերժվում է, ապա հետևում են հոգևոր անկումն ու նավաբեկությունը»: Լույսը առաջ է բերում երկրպագուների երկու դաս: Շրջադարձային կետին հաջորդող լույսը ներկայացնում է այն պատգամը, որը առաջ է բերում երկրպագուների երկու դաս:

Դանիելի երկրորդ գլուխը ներկայացնում է երկրորդ փորձությունը՝ այն փորձությունը, որ հետևում է առաջին գլխի կերակուրի փորձությանը: Դանիելի առաջին գլխի առաջին խոսքում Հուդան հենց նոր նվաճվել էր Նաբուգոդոնոսորի կողմից, որն այնուհետև դարձավ Աստվածաշնչյան մարգարեության առաջին թագավորությունը: Դա շրջադարձային պահ էր թե՛ ազգերի, թե՛ եկեղեցու պատմության մեջ. դա մեծ ճգնաժամ էր, և այդ ժամանակ տրվեց կերակուրի փորձության լույսը: Դանիելն ու երեք արժանավորները հաղթահարեցին այդ փորձությունը, և ապա երկրորդ գլխում նրանք կրկին ներկայացրին նրանց, ովքեր անցել էին երկրորդ փորձությունը: Երկրորդ փորձությունը մի փորձություն էր մի գաղտնիքի վերաբերյալ, որ ոչ մի մարդ, նույնիսկ Նաբուգոդոնոսորը, չգիտեր:

Փորձության խորհրդանշիչը Նաբուգոդոնոսորի երազի պատկերն էր: Դա կյանքի և մահվան փորձություն էր մի պատկերի շուրջ, որին ոչ ոք չէր ճանաչում: Այդ պատկերը նույնականացնում էր Աստվածաշնչյան մարգարեության թագավորությունները, և Դանիելի յոթերորդ և ութերորդ գլուխներում Դանիելի երկրորդ գլխի նույն

թագավորությունները ներկայացված են որպես գազաններ: Նաբուգոդոնոսորի փորձությունը «գազանների պատկերի» փորձությունն էր, որը վերջին օրերում տեղի է ունենում հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակահատվածում:

Վերջին օրերին գազանի պատկերի կազմավորումը Աստծո ժողովրդի համար մեծ փորձությունն է, որը ներկայացված է Դանիելի և երեք արժանավորների միջոցով: Սա այն փորձությունն է, որ նրանք պետք է անցնեն նախքան կնքվելը, ուստի սա այն կնքման-փորձության լուրն է, որը կամ ձևավորում է մի դաս, որ ստանում է Աստծո կնիքը և արտացոլում Աստծո պատկերը, կամ մի դաս, որ ստանում է գազանի կնիքը և, հետևաբար, արտացոլում է գազանի պատկերը: Դանիելի գրքի երկրորդ գլխում գազանի պատկերի լուրը կնքված էր մինչև այն պատմական ժամանակը, երբ այն դարձավ կյանքի և մահվան հարց: Նաբուգոդոնոսորի պատկերը ճշգրտորեն հասկացվեց միլլերականների կողմից, սակայն կնքման պատմության մեջ մի գաղտնի ճշմարտություն, որը կապված է Նաբուգոդոնոսորի պատկերի հետ, բացվում է, բայց միայն նրանց, ովքեր ընդունել են այն լուրը, որը պետք է ուտվեր, երբ հասել էր շրջադարձային պահը:

Այդ կերակուրը վերջին անձրևի պատգամն է, որ սկսվեց, երբ Հայտնություն տասնութի հրեշտակը իջավ, և վերջին անձրևի պատգամը «տող առ տող» մեթոդաբանությունն է: Առանց այդ ճշմարտությունը ճաշակելու՝ գազանի պատկերի կազմավորման գաղտնի պատգամը չի կարող երևալ:

Էլեն Ուայթին «հստակորեն ցույց տրվեց, որ գազանի պատկերը պիտի կազմավորվեր մինչև փորձաշրջանի փակվելը»: Դանիել երկրորդ գլխում գազանի պատկերի կազմավորման պատգամը ներկայացնում է այնպիսի մի կազմավորում, որը պիտի երևար միայն այն պատմության մեջ, որ հաջորդեց «շրջադարձային կետին», երբ այն ժամանակ լույսը պիտի տրվեր: Այն, ինչ այժմ հասկացվում է Նաբուգոդոնոսորի պատկերի մասին, այն է, որ այն պարզապես չէր նույնացնում Աստվածաշնչյան մարգարեության առաջին չորս թագավորությունները, այլ նույնացնում էր բոլոր ութ թագավորությունները, և այդ հասկացողությունը առաջ է բերում պատկեր-գազանի նոր կազմավորում:

Այդ ճշմարտությունը ցույց է տալիս, որ ութերորդ գազանը յոթից է, և այն furthermore պարզորոշում է, որ Միացյալ Նահանգները, որ նախ ձևավորում է գազանի պատկերը, իսկ այնուհետև հարկադրում է ամբողջ աշխարհին անել նույնը, պիտի ունենա այն գազանի մարգարեական բնութագիրը, որի պատկերը ձևավորում է: Այդ պատկերը ներառում է այն, որ նա ութերորդն է, որ յոթից է, և Քրիստոսի երեք ձայների պատմության մեջ այն նշանավորում է 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ի շրջադարձային պահը, 2023 թվականի ձայնը, որ մեռած, չոր ոսկորներին՝ երկու վկաներին, կանչում է ոտքի կանգնելու, և Բաբելոնից դուրս գալու կոչի ձայնը:

2023 թվականի ձայնը այն ձայնն է, որ բացահայտում է Նաբուգոդոնոսորի արձանի գաղտնիքը և թե երբ է այն խոսում:

2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ը ներկայացնում է այն ժամանակաշրջանը, որ այնտեղից սկսվում է և ավարտվում է 2020 թվականի հուլիսի 18-ին: Տասնմեկերորդ գլխի երկրորդ ձայնի ժամանակաշրջանը ներկայացնում է 2020 թվականի հուլիսի 18-ից մինչև երրորդ ձայնը՝ շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքի ժամանակը: Երկրորդ ժամանակաշրջանը, որ սկսվում է 2020 թվականի հուլիսի 18-ին, ներառում է 2020 թվականի նոյեմբերի 3-ի ճանապարհացույց նշանը և 2021 թվականի հունվարի 6-ի ճանապարհացույց նշանը, երբ նրանք, ովքեր սպանել էին երկու վկաներին, սկսեցին ուրախանալ և ընծաներ ուղարկել, և այն ներառում է 2023 թվականի հուլիսը, երբ անապատի ձայնը սկսեց հնչեցնել յոթերորդ փողի նախազգուշացումը:

Այս ուսումնասիրությունը կշարունակենք հաջորդ հոդվածում:

«Քեբար գետի ափերին Եզեկիելը տեսավ մի մրրկահողմ, որ թվում էր՝ գալիս է հյուսիսից, «մեծ ամպ, և իր մեջ պտտվող կրակ, և պայծառություն՝ նրա շուրջը, և նրա միջից՝ ասես սաթի գույնը»: Մեկը մյուսին հատող բազմաթիվ անիվներ շարժվում էին չորս կենդանի էակների կողմից: Այս ամենից բարձր «գահի նմանություն կար, որի տեսքը շափյուղա քարի նման էր. և գահի նմանության վրա՝ մարդու նմանության տեսքը՝ նրա վերևում»: «Եվ քերովբեների մեջ նրանց թևերի տակ երևում էր մարդու ձեռքի ձևը»: Եզեկիել 1:4, 26; 10:8: Անիվների՝ դասավորությունն այնքան բարդ էր, որ առաջին հայացքից թվում էր՝ խառնաշփոթության մեջ են. սակայն նրանք շարժվում էին կատարյալ ներդաշնակությամբ: Երկնային էակները, որոնք պահպանվում և առաջնորդվում էին քերովբեների թևերի տակ եղող ձեռքով, շարժման մեջ էին դնում այդ անիվները. իսկ նրանց վերևում, շափյուղյա գահի վրա, Հավիտենականն էր, և գահի շուրջը՝ ծիածանը՝ աստվածային ողորմածության խորհրդանիշը»:

«Ինչպես անիվների նման բարդ համակարգերը գտնվում էին քերովբեների թևերի տակ եղող ձեռքի առաջնորդության ներքո, այնպես էլ մարդկային իրադարձությունների բարդ ընթացքը գտնվում է աստվածային վերահսկողության ներքո: Ազգերի կռվի և խռովության մեջ Քերովբեների վերևում բազմողը դեռևս առաջնորդում է երկրի գործերը»:

«Ազգերի պատմությունը, որոնք մեկը մյուսի հետևից զբաղեցրել են իրենց հատկացված ժամանակն ու տեղը՝ անգիտակցաբար վկայելով այն ճշմարտության մասին, որի իմաստն իրենք իսկ չէին գիտակցում, խոսում է մեզ հետ: Այսօրվա յուրաքանչյուր ազգի և յուրաքանչյուր անհատի համար Աստված տեղ է սահմանել Իր մեծ ծրագրում: Այսօր մարդիկ և ազգերը չափվում են այն Միակի ձեռքում եղող ուղղալարով. Ով չի սխալվում: Ամենքն իրենց իսկ ընտրությամբ վճռում են իրենց ճակատագիրը, և Աստված ամեն ինչ վերակարգավորում է Իր նպատակների իրագործման համար»:

«Այն պատմությունը, որ մեծ «Ես Եմ»-ը նշանագրել է Իր խոսքում՝ մարգարեական շղթայի օղակն օղակի հետ միացնելով, անցյալի հավիտենությունից մինչև ապագայի հավիտենություն, հայտնում է մեզ, թե այսօր որտեղ ենք մենք դարերի ընթացքի մեջ և ինչ կարելի է սպասել գալու ժամանակում: Այն ամենը, ինչ

մարգարեությունը կանխագուշակել էր որպես կատարվելիք մինչև ներկա
ժամանակը, արձանագրվել է պատմության էջերում, և մենք կարող ենք վստահ
լինել, որ այն ամենը, ինչ դեռևս գալու է, իր կարգով պիտի կատարվի»։ Education,
177, 178.